

T R E Ś Ć Nr. 489.

PARYSKA AFERA BANKOWA	str.	1
PRZYSZŁOŚĆ STOPY PROCENTOWEJ.	"	2
POŻYCZKA WĘGIERSKA W LONDYNIE.	"	5
DALSZE KRACHY NA GIELDZIE NOWOJORSKIEJ .	"	5
EMISJE ZAGRANICZNE W W. BRYTANJI W CIĄGU PIERWSZYCH 10 MIESIĘCY R.B.	"	7
KRYTYKA DZIAŁALNOŚCI BANKU DLA WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH.	"	8
CZY WYWŁASZCZENIE WIELKICH BANKÓW W NIEM- CZECH ?	"	9
KTO WYCOFAŁ PIENIĄDZE Z BANKU WYPŁAT MIĘ- DZYNARODOWYCH ?	"	10
PRZYCZYNY ŚWIATOWEGO KRYZYSU GOSPODARCZEGO.	"	11
AMERYKAŃSKI TRUST DLA ZWALCZANIA KRYZYSU ŚWIATOWEGO .	"	12
PLAN GOSPODARCZY ROSJI SOWIECKIEJ NA OSTATNI KWARTAŁ 1930 ROKU .	"	13

.....

WIADOMOŚCI FINANSOWE, WALUTOWE
I KREDYTOWE.

PARYSKA AFERA BANKOWA.

"BASLER NACHRICHTEN" z 8 b.m. w obszernej korespondencji z PARYŻA opisują w sposób następujący głośną aferę paryskiej firmy bankowej OUSTRIC & CIE, która wstrząsnęła silnie nie tylko GIEŁDĄ PARYSKĄ, lecz całą FINANSJERĄ FRANCUSKĄ. Geneza tej afery przedstawia się, jak następuje:

Kiedy 6 b.m. na giełdzie paryskiej rozpoczęły się tranzakcje pewnymi walorami, faworyzowanymi przez firmę OUSTRIC & CIE, CHAMBRE SINDICAL nagle wstrzymała je, anulując jednocześnie wszystkie już dokonane temi walorami tranzakcje. Wywołało to oczywiście niebywałą sensację. Mimo to jednak nazajutrz notowanie tych papierów było nadal zakażane.

Któż to jest ta firma bankowa "OUSTRIC & CIE"? Otóż już od lat wszystkie jej przedsiębiorstwa finansowe uodziały za najsensacyjniejszą, a zdania o nich były na giełdzie paryskiej zawsze podzielone. Posądzano tę firmę przeważnie o jakieś tajemne manewry, za którymi miały się ukrywać to BERLIN, to znowu AMSTERDAM i ZURICH, które za pośrednictwem firmy "OUSTRIC" rzekomo wywierały nacisk na FRANCUSKI RYNEK FINANSOWY i na niektóre czółowe walory FRANCJI. Kiedy zaś firma "OUSTRIC" z czasem skupiła w swym ręku liczne walory narodowe, mówiono wprost o "zdraździe stanu", a niektóre dzienniki giełdowe otwarcie wzywały rząd, by wejrzął w machinacje tej firmy.

Nareszcie ujawniło się jej prawdziwe oblicze. Zakupywała ona mianowicie wszystkie te papiery po istic fantastycznych kursach, zaś cała jej spekulacja polegała na inflacji giełdowej, która mimo małych reakcyj utrzymywała się do ostatnich dni. Udało się firmie "OUSTRIC" dla faworyzowanych przez siebie walorów zdobyć poprostu jakieś "kursy prestiżowe". Stało się to zaś możliwe

nietylko dzięki węzłom, jakie ją łączyły z FINANSJERAMI ZAGRANICZNYMI, lecz podobno także i dzięki doskonałym stosunkom z FRANCUSKIMI WŁADZAMI RZĄDOWYMI. Potęga tej firmy wzrosła zaś w szczególności z chwilą, gdy udało jej się dostać w swe ręce większą część akcji jednej z najstarszych, bo przeszło 150 lat istniejącej firmy bankowej ADAM. "BANQUE ADAM" bowiem, którego siedzibą jest BOULOGNE SUR MER, posiada oprócz filji w PARYŻU silnie rozgałęzioną sieć filjalną w całej FRANCJI. Dzięki tym 140 filjom właśnie z ich olbrzymią klientelą firma OUSTRIC & CIE miało możność nie tylko plasowania faworyzowanych przez siebie walorów, lecz także zdobywania kapitału dla swych szeroko zakrojonych finansowań spekulacyjnych. Jest tedy rzeczą zrozumiałą, że zaangażowany silnie w tych spekulacjach firmy OUSTRIC BANQUE ADAM z powodu wykrycia machinacji tej firmy znalazł się w wysoce krytycznej sytuacji, nie mogąc zaspokoić posiadaczy depozytów, których cyfra w końcu 1929 r. wyniosła prawie 400 milionów franków. Z inicjatywy RZĄDU FRANCUSKIEGO wielkie banki paryskie pośpieszyły BANQUE ADAM z pomocą. Rząd francuski czyni wogóle wszelkie starania, ażeby zapobiec fatalnym następstwom tej afery. Okazuje się jednak, iż zatacza ona coraz szersze kręgi.

PRZYSZŁOŚĆ STOPY PROCENTOWEJ.

Szwajcarski "DER BUND" z 7 b.m. w szeroko zakreślonym artykule pod powyższym nagłówkiem wywodzi co następuje:

Sytuacja obecna wykazuje znowu, jak koniecznie jest także w dziedzinie kapitałowej dobra kooperacja i jak silnie wpływa na gospodarstwo światowe brak odpowiedniej cyrkulacji kapitału. Gospodarstwo i społeczny rozwój świata po wielkiej części zależy od tego,

czy uda się strumień kapitałowy za każdym razem skierować do tych krajów, które dają rękojmię najlepszego rozwoju gospodarczego. Fakt ten wymaga od FINANSJERY ŚWIATOWEJ olbrzymiego wysiłku i nakłada na nią wielką odpowiedzialność za ukształtowanie losu przyszłych pokoleń.

Z obserwacji na dłuższą metę wynika, że bogate w kapitał kraje będą miały coraz większą nadwyżkę kapitału, służącego do wypożyczenia zagranicą. O ile bowiem rozwój nie jest hamowany, gromadzenie kapitału postępuje szybciej naprzód, natomiast wewnętrzne zapotrzebowanie kapitału zmniejsza się z powodu konsolidacji finansów publicznych i powolniejszej rozbudowy aparatu produkcyjnego i sieci komunikacyjnej. To też z czasem wytworzy się międzynarodowy poziom odsetkowy niższy od poziomu lat ostatnich, a być może nawet i lat przedwojennych. Tem samem zaś wzrosną szanse KRAJÓW UBOGICH W KAPITAŁ.

Zastanawiając się nad przyszłym rozwojem stopy procentowej, dochodzi się do następujących wniosków:

Gdy po wojnie podwyższenie stopy procentowej było usprawiedliwione lepszą rentownością przedsiębiorstw, w które inwestowano kapitał, to w ostatnich czasach o ten już mowy niema. Do wysokiego poziomu procentowego przyczynił się bowiem już czynnik sztuczny t.j. spekulacja. SFERY PRODUKCYJNE już w 1929 r. zachowały się powściągliwie. Obecny kryzys zaś w znacznej części przypisać należy faktowi, że inwestycje pozostawały w tyle za nowymi oszczędnościami. Jest to zaś naturalnym następstwem utrzymywania zbyt wysokiej stopy procentowej. Przywrócenie równowagi znowu połączone jest z niezmiernymi trudnościami. W ostatnich 15 latach bowiem przyzwyczajono się brać za kredyty długo-terminowe zbyt wysokie odsetki i dlatego kapitaliści nie tak prędko zechcą

z nich zrezygnować. To też pomimo, że stopa od lokat krótko-terminowych na wielkich rynkach finansowych nie przekracza 2%, odsetki od kapitału długo-terminowego bardzo powoli tylko obniżają się. Dowodzi to zaś, że kapitaliści stopy zredukowane uważają tylko za przejściowe. Jest to atoli iluzja, ponieważ sytuacja nie usprawiedliwia stopy wyższej od tej, która istniała około 1910 r.

Stopy procentowe muszą przeto w przyszłości powoli spadać. Istnieją bowiem nienormalnie wielkie fundusze płynne, które ze szkodą dla gospodarstwa lokowane są krótko-terminowo. Ich posiadacze zaś pobierają tylko 2%, gdy z lokat długoterminowych mieliby np. 4½%. Do tej powściągliwości zaś kapitalistów przybywa jeszcze naciśk, wywierany przez tych, którzy z powodu kryzysu zmuszeni są szukać kapitału. Chodzi tu jednak o niezbyt wielkie zapotrzebowanie, które może być zaspokojone. Po niewczasie zaś dopiero kapitaliści przekonają się, że wśród dłużników, którzy dziś chętnie godzą się na wysoki procent, będzie coraz mniej wypłacalnych.

Mimo to nie należy bynajmniej przypuszczać, by stopa procentowa już w najbliższej przyszłości miała szybko spadać. W rzeczywistości bowiem spadek jej dokona się powoli i stopniowo. Jest on atoli nieunikniony, a zarazem i wysoce pożądany, ponieważ oznaczy powrót do plasowania, a tem samem także ożywienie gospodarstwa całego świata. Jedynie też ten powrót do plasowań na szeroką skalę umożliwi dopasowanie cen sprzedaży do cen produkcji. Z chwilą spadku stopy procentowej stanie się wrzeczcie możliwa wielka ilość robót, które dziś muszą pójść w odstawkę.

 POŻYCZKA WĘGIERSKA W LONDYNIE .

"THE FINANCIAL NEWS" z 7-go listopada r.b. donosi , że rząd węgierski uzyskał krótkoterminową pożyczkę w LONDYNIE w wysokości 1 miliona funtów szterlingów. Pożyczki tej udzielił rządowi węgierskiemu bank ROTSCHILDA tytułem zaliczki na poczet długoterminowej pożyczki, której emisja jest projektowana.

Emisja długoterminowej pożyczki WĘGIER w LONDYNIE była już kilkakrotnie odkładana. W obecnych warunkach ta transakcja jest niemożliwa wskutek niechęci publiczności londyńskiej do wszelkich emisji zagranicznych. Również rząd angielski zachowuje stanowisko nader nieprzychylnie wobec większych transakcyj emisyjnych dla zagranicy. Z tego względu WĘGRY ograniczyły się do uplasowania na rynku londyńskim bonów skarbowych z terminem jednorocznym . Bony te przejął właśnie bank londyński ROTSCHILDA , udzielając na tej podstawie kredytu krótkoterminowego.

 DALSZE KRACHY NA GIEŁDZIE NOWOJORSKIEJ.

"NEW YORK HERALD " z 7-go listopada r.b. charakteryzuje pierwszy tydzień b.m. na giełdzie nowojorskiej jako wręcz katastrofalny. Choć odwrót niema tak panicznego charakteru , jak w październiku i listopadzie 1929 r. , to jednak codzienne dotkliwe załamania się kursów wywołują jeszcze bardziej deprymujący nastrój , niż gwałtowny krach , po którym zwykle następuje pewna poprawa .

Wskaźniki kursów 30 akcji największych koncernów przemysłowych kształtowały się ostatnio, jak następuje:

22	stycznia	1929	r.	307.0
16	września	"	"	373.4
19	października	"	"	230.1
18	listopada	"	"	227.6
2	stycznia	1930	r.	244.2
5	marca	"	"	270.6
5	kwietnia	"	"	289.0
15	"	"	"	293.3
2	września	"	"	240.4
10	"	"	"	245.1
30	"	"	"	204.9
9	października	"	"	192.0
28	"	"	"	190.7
31	"	"	"	183.4
3	listopada	"	"	185.4
5	"	"	"	179.8

Kursy obecnie są już tak niskie, że walory dywidendowe stają się dla publiczności inwestującej nader pociągającą lokatą, bo przeważna część przynosi od 6 do 8% rocznie. Jednak radykalna poprawa sytuacji giełdowej nastąpi nieprędko. Konieczność zlikwidowania przynajmniej części kredytów giełdowych będzie czynnikiem decydującym o konunkturze giełdowej w r. 1930 i w ciągu pierwszych miesięcy 1931 r. Stała poprawa w tych warunkach wydaje się niemożliwa, a jedynie chwilowa zwyżka kursów bez istotnego znaczenia dla ogólnej konjunktury.

Na rynku obligacyj żadne istotne zmiany nie nastąpiły. Wobec tego, że w dniu 6 listopada rada FEDERAL RESERVE BANK OF NEW YORK uchwaliła utrzymanie stopy dyskontowej na niezmiennym poziomie /t.j. 2½% od 19 czerwca r.b. / i że prawdopodobnie stopa dyskontowa i procentowa w STANACH ZJEDNOCZONYCH w dalszym ciągu będzie niska, wysoko oprocentowane obligacje zagraniczne znajdują wielu nabywców. Jednak na rynku papierów procentowych tendencja jest raczej ospała i w ciągu dni ostatnich część pożyczek zagranicznych wykazywała nieznaczne zniżki kursowe. W każdym razie w obecnych warunkach nie może być przedsięwzięta żadna większa emisja zagraniczna, bo banki redukują t.zw. brokers loans, t.j. kredyty spekulacyjne maklerów giełdowych, a bez tych kredytów rozmieszczenie pożyczki jest bardzo trudne. Tak długo, jak będzie trwała polityka deflacji kredytowej musi trwać również paraliż działalności emisyjnej giełdy nowojorskiej.

EMISJE ZAGRANICZNE W W.BRYTANJI W CIĄGU PIERWSZYCH
10 MIESIĘCY R. B.

"THE STATIST" z 8 listopada r.b. podaje następującą statystykę emisji zagranicznych w W.BRYTANJI w ciągu pierwszych 10 miesięcy 1926 , 1927 , 1928 , 1929 i 1930 r.

R o k w milionach funtów .

1926	64.5
1927	54.8
1928	76.4
1929	52.5
1930	41.5

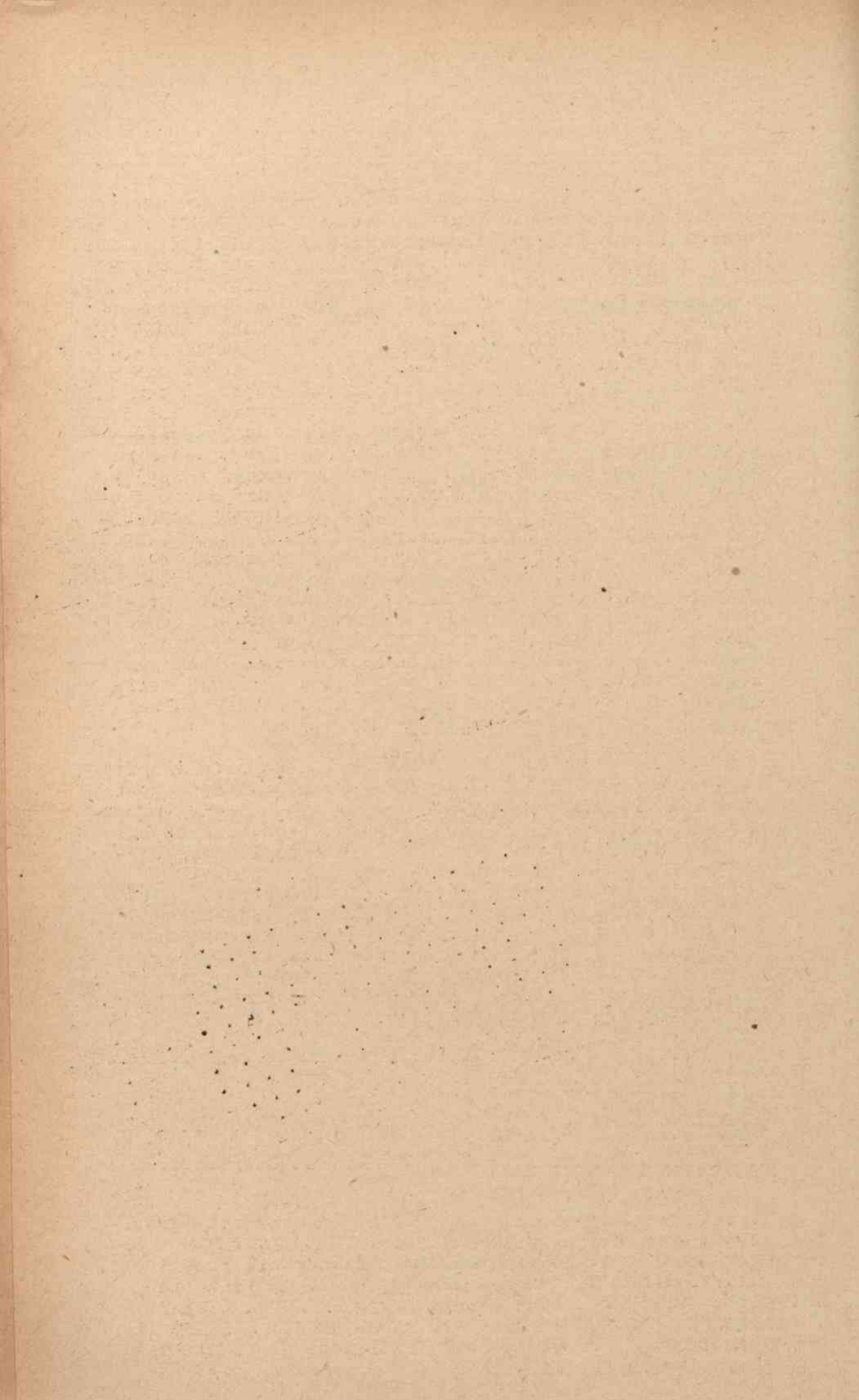
W porównaniu tedy z rokiem 1928 / 10 mies. / emisje w ciągu r.b. zmniejszyły się prawie o 35 milionów funtów, t.j. o 46% .

Z krajów europejskich przypadają na ten okres następujące kredyty długoterminowe: /t.j. od 1/I. do 1/XI. r.b.

AUSTRJA	2.850.000
BELGJA	750.000
FINLANDJA	950.000
FRANCJA	54.000
GRECJA	1.181.525
HOLANDJA	1.338.843
WEGRY	240.000
WŁOCHY	517.500
PORTUGALJA	163.515
JUGOSŁAWJA	100.000

R a z e m 8.145.383

w funtach szterlingach .

Uderza zwłaszcza zmniejszenie pożyczek zagranicznych europejskich w W. BRYTANJI. Pożyczki te wynosiły w ciągu pierwszych 10 miesięcy 1928r. 27.1 miliona funtów w przeciągu pierwszych 10 miesięcy 1929 r. - 17.9, a w ciągu tegoż okresu 1930 r. - zaledwie 8.1 miliona funtów. Natomiast emisja pożyczek południowo i środkowo-amerykańskich w LONDYNIE znacznie się wznowiła: wynosiła ona w ciągu 10 mies. 1929 r. 12.8 miliona funtów, a w ciągu tegoż okresu r.b. - 21.7 miliona funtów i osiągnęła w ten sposób rekordową wysokość w ciągu ostatnich lat 5. Jak można z tego wnosić, niechęć LONDYNU do pożyczek zagranicznych ma tylko względny charakter, bo mimo zdecydowanego unikania większych transakcyj emisyjnych z krajami europejskimi, LONDYN bardzo s z c z o d r z e finansował kraje AMERYKI ŚRODKOWEJ i POŁUDNIOWEJ. Pożyczki argentyńskie emitowane w LONDYNIE w ciągu 10 mies. r.b. / z wyjątkiem pożyczek konwersyjnych i in., które nie stanowią o wysokości eksportu kapitału z W. BRYTANJI / wynosiły 9.5 miliona funt., a pożyczki brazylijskie - 3.2 miliona funtów. Pozatem należy jeszcze wspomnieć o pożyczkach japońskich / również z pominięciem pożyczek konsolidacyjnych, konwersyjnych i t.p. których obliczenie THE STATIST nie uwzględnia /, które w okresie omawianym osiągnęły sumę 4.6 miliona funtów.

W obliczeniu eksportu kapitału angielskiego do krajów europejskich pominięta została m.in. niemiecka pożyczka reparacyjna / 5½%-wa pożyczka zw. pożyczką YOUNGA /. Wobec tego, że pożyczka ta służyła jedynie dla komercjalizacji odszkodowań niemieckich nie stanowiła tem samem właściwej pożyczki zagranicznej. Fundusze pochodzące z zapisów na tą pożyczkę w czerwcu r.b. zostały przekazane nie skarbowi RZESZY NIEMIECKIEJ, lecz skarbowi angielskiemu tytułem spłat odszkodowawczych. Zrozumiałe jest tedy, że statystyka STATISTA, która jest raczej obliczeniem rozmiarów eksportu kapitału angielskiego, pomija tę emisję.

KRYTYKA DZIAŁALNOŚCI BANKU DLA WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH.

W depeszy z BAZYLEI "THE FINANCIAL NEWS" z 10-go listopada r.b. donosi, że na wstępnem zebraniu prezesów banków emisyjnych W. BRYTANJI, FRANCJI, NIEMIEC, WŁOCH i BELGJI / poprzedzającym posiedzenie rady 10/XI. r.b. / MONTAGU NORMAN, gubernator BANKU ANGIELSKIEGO, ostro krytykował udzielenie przez BANK DLA WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH kredytów rolnych GRECJI, AUSTRII i JUGOSŁAWII. Kredyty te były udzielone z terminem od 3 miesięcy do 2 lat.

 WIADOMOŚCI BANKOWE .

 CZY WYWŁASZCZENIE WIELKICH BANKÓW W NIEMCZECH?

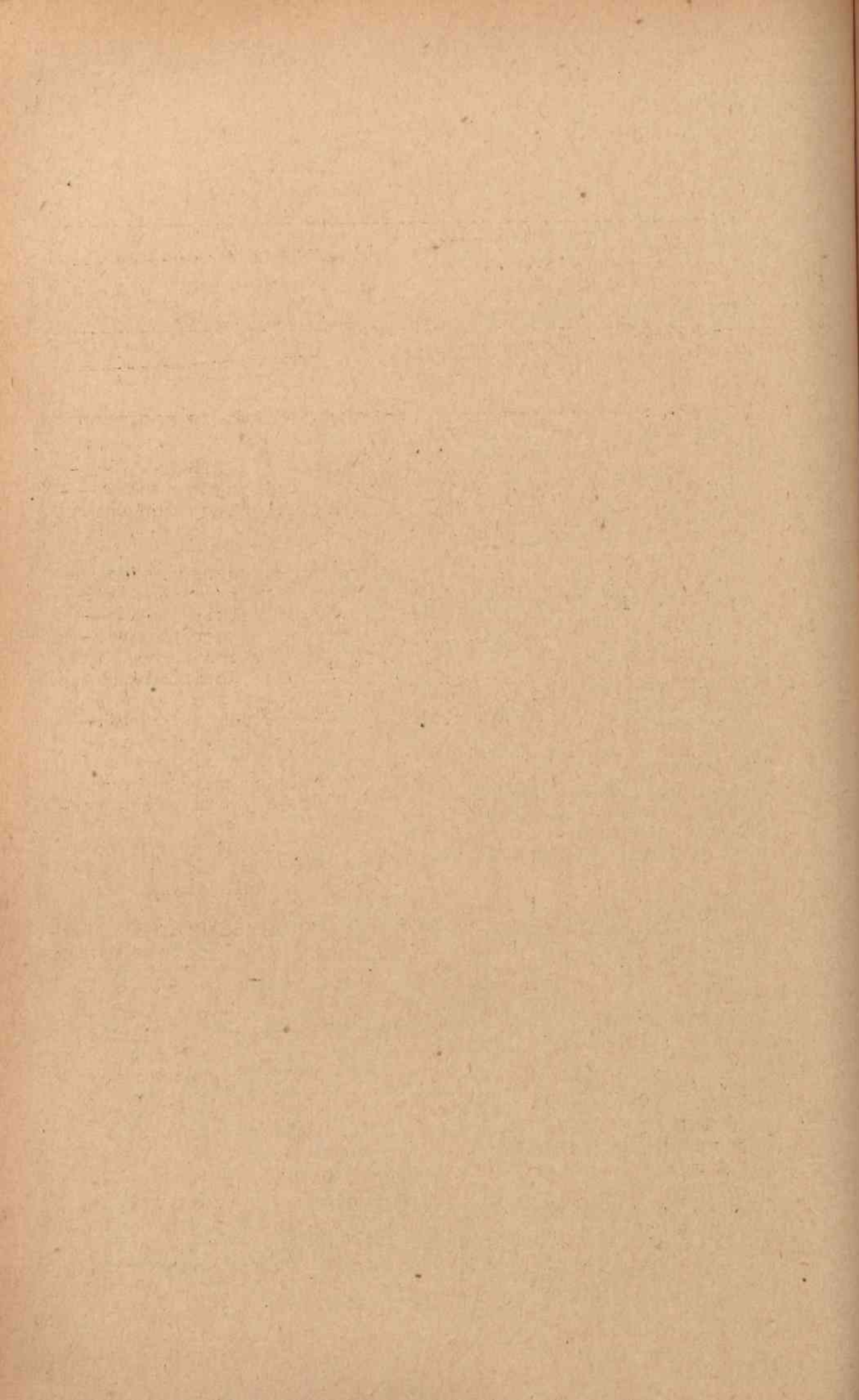
Berliński "LOKAL-ANZEIGER" z 7-go b.m. stwierdza, iż w całej RZESZY NIEMIECKIEJ panuje wielki niepokój z powodu wniesionego w parlamencie przez SOCJALISTÓW NARODOWYCH wniosku, dotyczącego wywłaszczenia "KSIĄŻT BANKOWYCH I GIEŁDOWYCH" bez odszkodowań oraz upaństwowienia instytucyj bankowych. Zachodzi bowiem poważna obawa, że wniosek ten będzie uchwalony, ponieważ SOCJAL-DEMOKRACI będą za nim głosowali. Dziennik berliński dowiadyuje się z kół partji NIEMIECKO-NARODOWEJ, iż nie będzie ona głosowała za żadnym wnioskiem w kierunku państwowo-socjalistycznym. Nie zajmując wogóle stanowiska wobec coraz bardziej mnożących się skarg na politykę banków, partja ta wychodzi z zasadniczego założenia, że pojęcie własności żadną miarą nie może być naruszone.

Partja NIEMIECKO-NARODOWA ponadto stoi na stanowisku, że prywatne banki niemieckie oraz giełdy walorowe stanowią ważną narzędzia do osiągnięcia państwowych i narodowych celów gospodarczych. Również i z politycznego punktu widzenia nie widzi partja ta najmniejszego interesu w wydaniu banków w ręce dzisiejszego reżimu. Zresztą nawet w razie uchwalenia wniosku HITLERO/COV przez parlament nie istnieje możliwość wprowadzenia go w czyn. Chodzi tu bowiem o wyrażne zniesienie prawa własności, wynagające większości 2/3 REICHSTAGU. Tej zaś większości HITLERO/ICY żadną miarą osiągnąć nie zdołają.

 KTO WYCOFAŁ PIENIĄDZE Z BANKU WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH ?

Berlińska "BOERSEN - ZEITUNG" z 8-go b.n. w artykule pod powyższym nagłówkiem wykazuje, że od końca września r.b. cyfra wierzycieli BANKU WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH w BAZYLEI zmniejszyła się o 40 do 45 milionów franków szwajcarskich. Długoterminowe lokaty ustąpiły wogóle miejsca lokatom krótkoterminowym tak, że ma się wrażenie, jak gdyby wierzyciele wcale nie zaażowali poza ULTIMO GRUDNIA r.b. Wynika stąd, iż lokaty krótkoterminowe wzrosły silnie, niż to odpowiada potrzebom spółek aljanckich. Zasługuje to zaś tembardziej na uwagę, ponieważ zobowiązania płatnicze z tytułu aljanckich długów wojennych stanowią mniejszą część cyfry wierzycieli BANKU WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH. Jeśli zatem do 15 grudnia r.b. wpływy reparacyjne pozostaną w BANKU WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH, a nie nastąpią nowe wpłaty, to cyfra wierzycieli per MEDIO GRUDNIA wyniesie 1.600 do 1.650 milionów franków szwajcarskich. Płatna rata zaś długów aljanckich w wysokości 640 milionów fr. wyniesie wówczas tylko 3/8 powyższej sumy.

Okazuje się zatem, iż poza interesem reparacyjnym i długów wojennych w BANKU WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH dokonywa się zarówno redukcja depozytów, jak i skrócenie ich terminu. Któż to więc z instytucji tej wycofuje swój pieniądz? Otóż nie może tu wchodzić w grę NOWY JORK, ponieważ tam panuje plynność, ani też LONDYN, gdzie mówi się o bliskim obniżeniu stopy dyskontowej. Pozostałyby zatem PARYŻ i MAŁE PAŃSTWA. Trudno jednak przypuszczać by nawet głośna afera firmy bankowej OUTRIC, która co prawda silnie wstrząsnęła francuskim światem finansowym i przyczyniła się do powściągliwości w zagranicznych lokatach pieniężnych, mogła spowodować wycofanie depozytów francuskich z BANKU WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH. Dlatego też wszystko przemawia zatem, iż wycofanie pieniędzy z BANKU WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH dokonały kraje mniejsze. Nie wiadomo tylko w jakim to stało się celu.

 WIADOMOŚCI EKONOMICZNE .

 PRZYCZYNY ŚWIATOWEGO KRYZYSU GOSPODARCZEGO .

Hamburski "WIRTSCHAFTS-DIENST" z 8 b.m. publikuje pod powyższym nagłówkiem szeroko zakreślony artykuł, którego zasadnicze wywody brzmi, jak następuje:?

Charakterystycznym znakiem obecnego kryzysu światowego jest niski poziom cen. Wywołuje on wielki zastój w produkcji, bezrobocie, a w niektórych krajach nawet kryzysy polityczne i rewolucje. Jest zaś rzeczą dowiedzioną, że co 7 do 11 lat ujawnia się podobny zastój w bytu. Obecny kryzys nie jest jednak bynajmniej natury pieniężnej. Istnieje natomiast bezspornie silna dysproporcja produkcji, którą też uważać należy za jedną z głównych przyczyn kryzysu.

Formy jego są atoli zupełnie inne, niż w czasach dawniejszych. Nie dokończona likwidacja bowiem gospodarki wojennej czyli niecałkowite jeszcze dopasowanie się do teraźniejszości czasowo zbiegło się z wysoką konjunkturą przemysłu. Ciężcy zaś od lat ucisk cen nagle zaostrzył się silnie, do czego w niemałej mierze przyczyniła się orgja spekulacyjna w STANACH ZJEDNOCZONYCH. Ruchu tego zaś nie zdołała już powstrzymać żadna interwencja kredytowa.

Za główne źródła obecnego kryzysu światowego uważać należy nadmierną kapitalizację i nadmierne uprzemysłowienie. Oba objawy zaś są następstwem wojny światowej.

Wysokie ceny w 1920 r. nie mogły przyczynić się do wzmocnienia ogólnej sytuacji gospodarczej. Mimo to uprzemysłowienie poszczególnych krajów dzięki barjeron celnym poczyniło olbrzymie postępy. Kraje, które dawniej tylko w małej mierze same wytwarzały swoje produkty przemysłowe, dziś są już w możności pokrywania prawie całego swego zapotrzebowania. To też jednym z najbardziej rzucających się w oczy następstw tego procesu jest olbrzymi spadek eksportu w pierwszorzędnych krajach przemysłowych, jak ANGLJA i NIEMCY. Z drugiej strony zaś zwiększył się w nadzwyczajnej mierze eksport STANÓW ZJEDNOCZONYCH.

AMERYKAŃSKI TRUST DLA ZWALCZENIA KRYZYSU ŚWIATOWEGO.

Holenderski "DETELEGRAM" z 7 b.m. w związku z sensacyjną wiadomością o projektowaniu przez WALL - STREET założeniu MIĘDZY-
NARODOWEGO TRUSTU dla zwalczania światowego kryzysu gospodarczego /porównaj "WIADOMOŚCI FINANSOWE" Nr.488, str. 15, art. p.t. "GUBERNATOR HARRISON W EUROPIE", ustęp drugi / donosi co następuje:

Projekt ten powstanie swoje zawdzięcza bronionej w AMERYCE od dłuższego czasu tezie, że obecny kryzys gospodarczy nie jest wynikiem nadprodukcji, lecz raczej niedostatecznej konsumpcji. Spadek zaś tej ostatniej przypisać jakoby należało przede wszystkim silnemu zahamowaniu przyływu kapitału z CENTRÓW FINANSOWYCH świata do KRAJÓW UBOGICH / KAPITAŁ. Otóż wychodząc z tego założenia, niektóre amerykańskie sfery finansowe zastanawiają się nad możliwością przezwyciężenia światowego kryzysu gospodarczego przez wznowione udzielenie zagranicy kredytów. Ze względu zaś

na zaznaczającą się ostatnio na GIEŁDACH AMERYKAN-
SKICH poprawę kursów POŁYCZEK ZA-
GRANICZNYCH projekt ten posiada wszelkie szansa
powodzenia .

W tym celu właśnie ma być
powołana do życia nowa MIEDZYNARODOWA INSTYTUCJA
FINANSOWA , w której obok członków in-
stytucyj finansowych świata miałyby brać udział
także rządy wielkich krajów ekspor-
tujących kapitał . Zaznaczyć w koń-
cu należy , że myśl posługiwania się taką
instytucją przy finansowaniu gospodar-
stwa światowego wyłoniła się głównie z prześ-
wiadczenia , że emisje założyć się mają-
cego pod egidą amerykańską TRUSTU MIEDZYNARODOWEGO
dadzą się na AMERYKAŃSKIM RYNKU KAPITAŁOWYM łat-
wiej plasować , aniżeli bezpośrednio
emisje POZYCZEK ZAGRANICZNYCH .

PLAN GOSPODARCZY ROSJI SOWIECKIEJ NA OSTATNI KWARTAŁ
1930 ROKU .

/Dokończenie , por. Nr. 487 "WIADOMOŚCI FINANSOWYCH"/.

Wobec tego , że właściwym
celem wprowadzenia przejściowego kwartału i przesu-
nięcia początku roku gospodarczego z 1 października
na 1 stycznia było "osiągnięcie utraconego tempa"
w wykonaniu planu pięcioletniego - normy planowe na
kwartał od października do grudnia włącznie odnoszą
się do tych działów produkcji przemysłowej , które
najbardziej zawiodły w r. 1929/30 . Do takich gałęzi
produkcji należy przede wszystkim przemyślny żelazny i
stalowy . Normy kwartalne dla tych gałęzi przemysłu
są preliminowane , jak następuje :

Surowiec żelaza	1.546 tys. ton
Stal	1.802 " "
Wyroby walcownicze	1.500 " "

Dla porównania podajemy tu-
taj normy planowe na rok 1929/30 i wykonanie tych

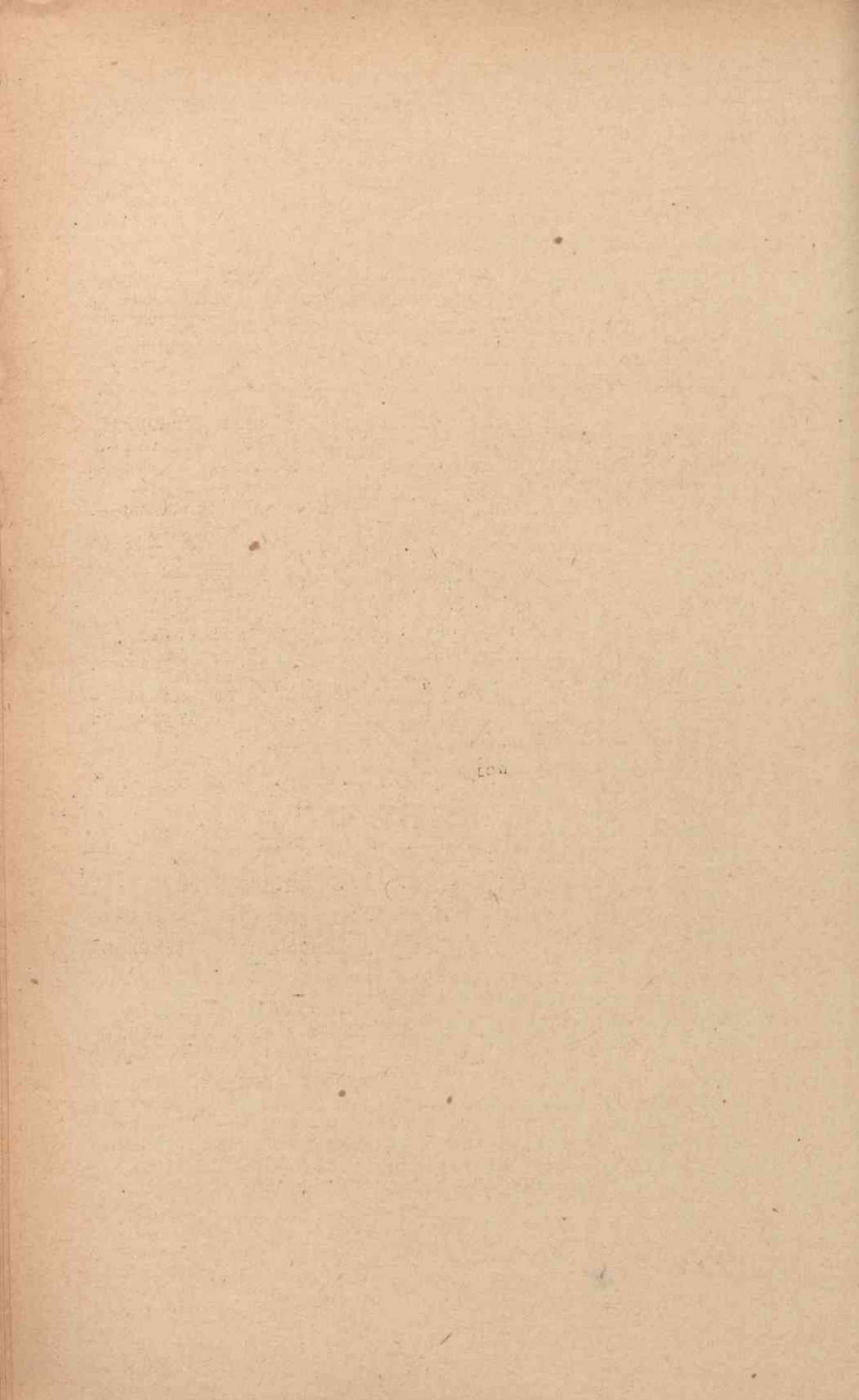
norm w ub. r. gospodarczym:

	Normy planowe	Faktyczne wykonanie	Faktyczne wykonanie w stosunku do planu .
Surowiec żelaza	5.377	4.982	93 %
Stal	6.400	5.551	87 %
Wyroby walcownicze	4.922	4.345	89 %

w t y s i ą c a c h t o n .

Normy na kwartał przejściowy są tedy znacznie wyższe od przeciętnej kwartalnej produkcji w 1929/30 r. : w produkcji surowca żelaza o 24% , w produkcji stali o 29% , w produkcji wyrobów walcowniczych o 40% . Jednak rekordowe jest zwiększenie wydobycia węgla na kwartał przejściowy . Powinno ono wynosić 21.3 miliona ton , t.j. w ciągu jednego tylko kwartału produkcja kopalń sowieckich powinna osiągnąć tyleż ile półroczna produkcja 1929/30 r. W ciągu bowiem 1929/30 r. wydobyto w Z.S.R.R. 46 milionów t. węgla : w stosunku do przeciętnej kwartalnej produkcji 1929/30 r. produkcja węgla w kwartale przejściowym powinna być o 85% wyższa . "Dopędzanie tempa" w przemyśle węglowym jest tem trudniejsze, że w ciągu letnich miesięcy rozpoczęła się masowa ucieczka robotników z ZAGIEBLA DONIECKIEGO z powodu braku żywności i mieszkań . Obecnie tą ucieczkę częściowo wstrzymano, ale werbunek robotników w dalszym ciągu natrafia na wielkie trudności.

W innych działach produkcji ustalone są następujące normy : w przemyśle naftowym - 5.3 miliona ton , w przemyśle cementowym - 6.5 miliona ton , w przemyśle bawełnianym - przeróbka 90 tysięcy ton bawełny , dla fabryk obuwia - 18.7 miliona par i dla cukrowni - 1. 465 tys. ton .Przemysł

naftowy w 1929/30 r. wykonał całkowicie program produkcji - przeszło 17 milionów ton. Jednak konieczności eksportowe są tak naglące, iż wytwór - czość tego przesyłu znów podwyższono w stosunku przeciętnych kwartalnych norm 1929/30 r. P r a - w i e o j e d n ą c z w a r t ą .

Dla innych gałęzi produkcji rozporządzenie Rady Komisarzy z 30 października r.b. nie ustala żadnych norm, tak, że właściwie pozostają one bez określonego planu produkcji. Nie wiadomo bowiem jaki plan dla nich jest obowiązujący: czy zasadniczy plan pięcioletni, przyjęty przez V zjazd SOWIETÓW w maju 1929 r., czy też późniejsze - nie dla wszystkich gałęzi przemysłu podwyższone - normy /przez C.K. Partji Komunistycznej/, czy wreszcie nowe normy, które będą jeszcze ogłoszone po rozporządzeniu z 30 października r.b. Należy się domyślać, że te nowe normy kwartale dla pozostałych gałęzi przemysłu będą jeszcze ogłoszone, bo w p. I rozporządzenia z 30 października znajdujemy następujące ogólne przepisy o zwiększeniu produkcji.

Cały przemysł państwowy	o 38.5 %
z tego :	
przemysł wytwarzający środki produkcji	o 43.3 %
przemysł wytwarzający dobra spożywcze	o 33.4 %

To zwiększenie obliczone jest w stosunku do przeciętnych kwartalnych norm 1929/30 roku .

Wszystko to dowodzi niesłychanego chaosu, jaki panuje w planowości sowieckiej. Plan ogłoszony jest wówczas, gdy już jeden miesiąc kwartału upłynął i to tylko dla kilku gałęzi przesyłu .

.....

